

мереж. Проте, монополіст, отримуючи прибуток від використання збудованих забудовником мереж, намагається стягнути подвійну плату за експлуатацію мереж: вперше - з жителів будинків (плата за обслуговування мереж входить до тарифу), вдруге - із забудовника, не зрозуміло на яких підставах.

У світлі порушених проблемних питань пропонуються наступні шляхи вирішення:

- запровадження чіткої системи контролю за утворенням тарифів на обслуговування мереж;

- передача до сфери управління органів місцевого самоврядування, як її представницького органу, значної частини власності громади;

- чітка взаємодія органів місцевого самоврядування з підприємницькими структурами різних форм власності;

- визначення правового режиму майна спільної власності територіальних громад і чітких обмежень щодо розпорядження ним.

Список використаних джерел

1. Закон України Про регулювання містобудівної діяльності від 17.02.2011 № 3038-VI // [Електронний ресурс] - Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/3038-17.

Басак Євгеній Віталійович,

магістрант архітектурного факультету КНУБА

ТЕОРЕТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РОЗМІЩЕННЯ ГРОМАДСЬКИХ ЦЕНТРІВ В АКВАТОРІЯХ

Архітектурне планування міських громадських центрів в акваторіях є більш складним, ніж на суші, оскільки пов'язане з низкою додаткових факторів, головними із яких є сильне антропогенне, в тому числі рекреаційне, навантаження, значне обмеження земельних ресурсів і перспектив розширення, а також виконання ними функцій екологічного каркасу міста.

Громадський центр – складова міського простору, яка є відкритою та доступною для мешканців та гостей міста на постійній та безоплатній основі, включає базову інфраструктуру та можливості для проведення часу. До громадських просторів міста входять площі, вулиці, парки, сквери, набережні та прибережні території, рекреаційні території тощо [7].

Розвиток громадських центрів має стати важливим пріоритетом міської політики. Це ті місця, де люди відчують зв'язок з містом та іншими людьми. Проводити час на вулиці має бути так само комфортно, як і вдома.

Якісний міський громадський центр можна описати як доступний, комфортний, захищений і цікавий для проведення часу для різних людей.

Під *доступністю* мається на увазі те, що громадський центр зручно розташований і туди легко потрапити (це означає безбар'єрне середовище і близькість зупинок громадського транспорту). Під *захищеністю* розуміється захист від автомобілів, сонця, вітру, шуму, пилу та злочинності (наприклад, завдяки хорошому освітленню та завдяки присутності людей у громадських місцях). *Комфорт* створюється завдяки благоустрою пішохідних доріжок, місць для сидіння, підтриманню чистоти тощо. *Цікавим* центр роблять різні види приємних активностей, такі як спілкування в кафе, заняття на спортивному майданчику чи просто споглядання гарного виду на лавці в парку.

Громадський центр має сприяти соціалізації городян, реалізації принципів самоврядування, самоорганізації та суспільної відповідальності громадян.

Плаваючий острів – це складна конструкція в основі якої понтонна система, основною властивістю якої являється плавучість, який може бути обладнаний та адаптований до формування будь якого середовища стаціонарної життєдіяльності людини.

Штучний острів – це насипна, наливна або плавуча споруда, на відкритій водній акваторії, яка створена людиною і має властивості суші.

В розвитку та розробці штучних островів в наш час стає популярним багатофункціональний підхід, який має на увазі максимальне функціональне насичення простору акваторії. Поліфункціональне використання мобільності та багатофункціональності штучних островів впродовж усіх сезонів поєднує житлові зони з об'єктами громадсько-ділового призначення, зонами культури і відпочинку, рекреаційного призначення в умовах збереження історичної спадщини і збалансованого екологічного розвитку.

Питанню взаємодії природних та містобудівних систем прибережних територій річок присвячені праці Леснова О. В. [1], Федосеевої О. С. [5], Є. В. Самойленко [6]. Про особливості конструктивної та функціонально-планувальній організації плавучих мобільних будівель і споруд писали В. Гришин [2], Токарев І. Г. [3], Чернятевич Н. Г. [4]

В науковій публікації В. Гришина надано інформацію про світовий досвід утворення та експлуатації штучних островів. Наведені основні принципи проектування штучних островів і будівництва на них гідротехнічних, промислових або курортних споруд. Метою роботи є викладення досвіду експлуатації та влаштування нових штучних островів, їх призначення, а також факторів, які необхідно враховувати при проектуванні штучних островів. Також описані основні комплексні фактори, які враховують та характеризують природні умови району їх

зведення. До них відносять: гідрологічні; геологічні; геоморфологічні; метеорологічні та інші. [2]

В роботі Токарева І. Г. розроблена класифікація плавучих засобів (рис. 1), відповідно до принципів підтримки плавучості поділені на 3 групи: аеростатичні, гідродинамічні (принцип Бернуллі) і гідростатичні (принцип Архімеда). Плавучі засоби засновані на перших двох принципах, складні у виготовленні, затратні в експлуатації, дискомфортні для постійного проживання і роботи, і не мають достатню стійкість. Таким чином, найбільш ефективним є гідростатичний спосіб підтримки (принцип Архімеда), позбавлений недоліків попередніх способів, що забезпечує загальну стійкість архітектурного об'єкта і допускає безліч архітектурно-планувальних рішень. [3]

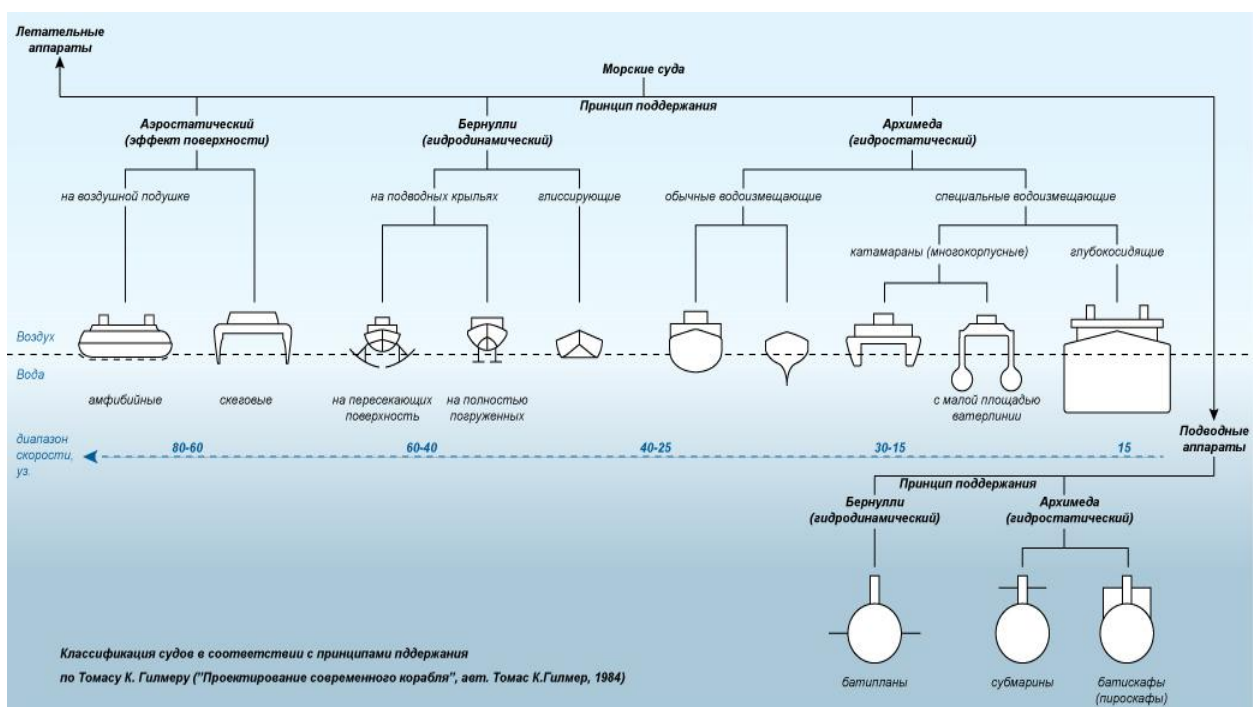

Рис. 1 Класифікація плавучих засобів відповідно до принципів підтримки плавучості [3]

В публікації Чернятевич Н.Г. надано більш детально інформацію про понтони – плавзасіб, що служить для підтримки ваги на воді. Плавучі споруди з корпусом понтонного типу можуть використовуватися як плавучі доки, плавучі готелі та гуртожитки, плавучі майстерні, плавучі склади, плавучі заклади харчування (кафе, ресторани, дискотеки) та інші. При виборі і розрахунку плавучої основи майбутньої споруди, прораховується не тільки вся маса, яка на ній буде перебувати: будівлі, обладнання, меблі, люди, але і її просторове розташування. Від цього залежить матеріал понтона, розмір і кількість плавучих модулів, висота борту, розміщення вбудованих комунікацій та багато інших параметрів. Плавучі основи в свою чергу поділяються на 3 типи: одноблочні,

багатоблочні та блоковані. Понтонні основи здебільше виготовляють із залізобетону, металу та пластику. [4]

Окремі аспекти проблеми розміщення міських громадських центрів в акваторіях частково досліджено, серед них: питання взаємодії природних та містобудівних систем прибережних територій річок, особливості конструктивної та функціонально-планувальній організації плавучих мобільних будівель і споруд.

Список використаних джерел

1. Леснов О. В. Застройка приречних територій городов / Леснов О.В. – К. : Будівельник, 1977. – 72 с

2. Гришин В., Гембарський Л., Снісаренко В. Існуючі й проєктовані штучні острови та їх призначення/ В. Гришин; Науково-дослідний інститут підземного і спеціального будівництва. – 02/2015. – 39 с.

3. Токарев И. Г. Развитие архитектурно-конструктивных типов плавучих оснований / И.Г. Токарев // Архитектон. – 2012, №38 [електронний ресурс]. - Режим доступу: http://archvuz.ru/2012_22/22

4. Чернятевич Н. Г. Плавучі основи аквапоселень / Н. Г. Чернятевич // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. – 2016, - Вип. 46. - С. 351-356. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Spam_2016_46_64

5. Федосеева О. С. Методика ландшафтного анализа приречных территорий / О. С. Федосеева // Науч. журн. КубГАУ. – М., 2013. – №92 (08).

6. Самойленко Є. В. Аналіз досліджень в архітектурно-просторовій організації прирічкових територій/ Є. В. Самойленко// Вісник ПДАБА – М., 2014. – 47 с.

7. Кліщ О.А. Світлова інсталяція як засіб композиційного формування образу громадського простору: дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата архітектури: спец.- 18.00.01/ Кліщ О.А. – М., 2015. – 226 с.